

BIBΛIO

ΧΟΡΧΕ ΜΠΟΥΚΑΪ
«Ο δρόμος της ευτυχίας», Opera

Η κακοήθεια είναι αποτέλεσμα άγνοιας. Και η άγνοια αποτέλεσμα της έλλειψης παιδείας.
Η κακοήθεια αντιμετωπίζεται με περισσότερη και περισσότερη μόρφωση

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Οι... μαμάδες των ποιητών

«ΜΠΟΝΤΛΑΙΡ, ΒΕΡΛΑΙΝ, ΡΕΜΠΩ. ΤΡΕΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ, ΤΡΕΙΣ ΓΙΟΙ»
ΑΝΡΙ ΤΡΟΥΑΓΙΑ

■ Βιογραφία
■ Μετάφραση: Ανδρέας Παππάς, Βάνα Χατζάκη

■ Εκδόσεις «Ολκός»
■ Σελίδες: 312
■ Τιμή: 19 ευρώ

Μια ιδιότυπη βιογραφία σχετικά με τη σχέση των τριών κορυφαίων Γάλλων ποιητών με τις μητέρες τους. Οι τελευταίες δεν παθιάστηκαν ποτέ από τις πνευματικές αναζητήσεις των γιων τους. Εκείνο που τις ενώνει είναι η προτεραιότητα που έδιναν στη ζωή σε σχέση με το έργο των γιων τους.

Ήταν λιγότερο καταστροφικές, πάντως, για τη φήμη τους απ' ό,τι η αδελφή του Ρεμπώ, Ιζαμπέλ, η οποία ιδιοποιήθηκε το δικαίωμα να ερμηνεύει κατά το δοκούν τα λόγια και τις πράξεις του αδελφού της, μετά τον θάνατό του.

Τοιχογραφία

«ΑΓΙΟΙ ΕΡΩΤΕΣ»
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

■ Μυθιστόρημα
■ Εκδόσεις του Αυγούστου

■ Σελίδες: 592
■ Τιμή: 22 ευρώ

Μετά την τριλογία του, «Μύηση», «Λαβύρινθος» και «Εξοδος», ο γνωστός σκηνοθέτης και συγγραφέας συνέθεσε μια τοιχογραφία της Ελλάδας στην κρίσιμη περίοδο από την τελευταία δεκαετία του 19ου αιώνα έως και τους Βαλκανικούς πολέμους. Στα χρόνια των τελευταίων διασταυρώνονται και διαμορφώνονται οι ζωές τριών οικογενειών που έρχονται από διαφορετικά μέρη και διαφορετικές κοινωνικές τάξεις. Δύο αδελφια, παιδιά κτηνοτρόφου, από τα Τζουμέρκα, ένας υπάλληλος στον ελληνικό στρατό, γιος πλούσιου τραπεζίτη από την Κωνσταντινούπολη, ένας έμπορος από την Οδησό και άλλοι θα συναντηθούν μέσα στο δέος του πολέμου, αλλά θα ανακαλύψουν και τους «άγιους έρωτες».

«Καππαλισμός εκτός νόμου.
Η οικονομία του παρασκηνίου», το νέο βιβλίο / έρευνα του Marc Roche, συγγραφέα του «Η Τράπεζα, Πώς η Goldman Sachs κυβερνά τον κόσμο». Εκδόσεις «Μεταίχμιο», μπρ. Αριστεία Κορνινέλλη.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

Ήταν ένας ημιμαθής με... 16.000 βιβλία

Ο Τίμοθι Ράιμπακ φωτίζει το πορτρέτο του δικτάτορα μετά από τη σχέση του με το βιβλίο. Στις προτιμήσεις του τα αναγνώσματα για τον μυστικισμό

ΓΡΑΦΕΙ Η ΔΗΜΗΤΡΑ ΡΟΥΜΠΟΥΛΑ
dirouboula@pegasus.gr

Εξήντα έξι χρόνια μετά τον θάνατο του Αδόλφου Χίτλερ κι ενώ έχουν γραφτεί χιλιάδες επί χιλιάδων σελίδων για την εγκληματική φυσιογνωμία του, εντούτοις υπάρχουν ακόμη άγνωστα κεφάλαια γύρω από την προσωπικότητά του. Δικαίως ο Βρετανός ιστορικός Ιαν Κέρσο έχει περιγράψει τον Γερμανό δικτάτορα ως μία από τις πλέον ανεξιχνίαστες προσωπικότητες της σύγχρονης Ιστορίας. Μια πτυχή του Γερμανού δικτάτορα ερεύνησε πρόσφατα ο γνωστός ιστορικός και μελετητής του Ολοκαυτώματος, Τίμοθι Ράιμπακ, ιδρυτικό μέλος του Ινστιτούτου για την Ιστορική Δικαιοσύνη και Συμφιλίωση (Χάγην), και αφορά στα βιβλία που διάβαζε.

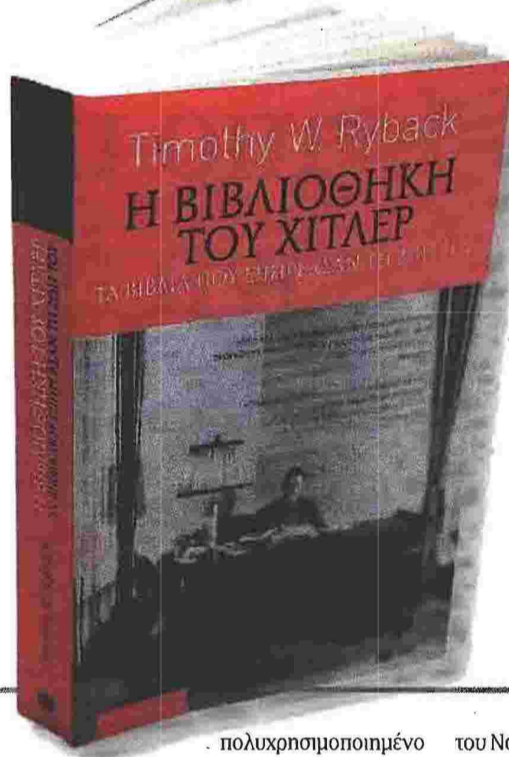
Βέβαια ο Αδόλφος Χίτλερ είναι περισσότερο γνωστός ως ο άνθρωπος που έκαιγε τα βιβλία των αντιφρονούντων παρά που συνέλεγε και διάβαζε βιβλία. Κι όμως είχε μια βιβλιοθήκη 16.000 τόμων και μέχρι την ημέρα της αυτοκτονίας του διάβαζε μανιωδώς. Ο Ράιμπακ, στο βιβλίο του «Βιβλιοθήκη του Χίτλερ», το οποίο πρόσφατα μεταφράστηκε και στα ελληνικά, υποστηρίζει πως ήταν φιλομαθής, αλλά ημιμαθής. Αντιμετώπιζε την ανάγνωση ως εργασία. Απατούσε συχνά και διάβαζε κάθε μέρα, ιδιαίτερα το βράδυ. Τον έλκυαν βιβλία μυστικισμού, στρατιωτικής φιλοσοφίας και ιδέες που εξυπηρετούσαν τις δικές του πεποιθήσεις και σπύριζαν τα επιχειρήματά του. Πώς

Είχε στη βιβλιοθήκη του τα άπαντα του Σαίξπηρ, τον οποίο θεωρούσε ανώτερο του Γκαίτε και του Σίλερ

ανάμεσα στα αγαπημένα του βιβλία ήταν η «Καλύβα του μπαρμπα-Θωμά» και τα «Ταξίδια του Γκιούλιμπερ» παραμένει στα ανεξιχνίαστα στοιχεία της φυσιογνωμίας του.

Η βιβλιοθήκη του Χίτλερ αριθμούσε 16.000 τόμους που βρισκόταν στις τρεις κομψές βιβλιοθήκες του, στην καγκελαρία του Βερολίνου, στη βίλα του στο Ομπερζάλτσμπουργκ της Βαυαρίας και στην κατοικία του στο Μόναχο. Όταν έπεσε το Βερολίνο, 1.200 βιβλία μεταφέρθηκαν από τους Αμερικανούς συμμάχους σε κιβώτια μπίρας και φυλάχθηκαν στη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου. Εκεί πέρασε μεγάλο χρονικό διάστημα ο Ράιμπακ, ο οποίος εντόπισε και άλλα 80 βιβλία στη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Μπράουν. Δεν γνωρίζουμε αν η έρευνά του θα κατέληγε σε διαφορετικά συμπεράσματα, σίγουρα όμως θα ήταν πληρέστερη, εάν είχε τη δυνατότητα να μελετήσει τους 10.000 τόμους που πήρε στην κατοχή του ο Κόκκινος Στρατός. Ίσως σε αυτό το μεγαλύτερο τμήμα της βιβλιοθήκης να βρίσκονται βιβλία του Σόπενχαουερ και του Νίτσε, που ο Χίτλερ είχε σαν ευαγγέλια.

Τι περιελάμβανε όμως η βιβλιοθήκη του Χίτλερ; Η μελέτη του Ράιμπακ ξεκινά από ένα βιβλίο,

Ο ιστορικός και μελετητής του Ολοκαυτώματος Τίμοθι Ράιμπακ παρουσιάζει τη «Βιβλιοθήκη του Χίτλερ»

«Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ. ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΣΑΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ»
ΤΙΜΟΘΙ ΡΑΪΜΠΑΚ

■ Μελέτη
■ Μετάφραση: Αλεξάνδρα Κονταξάκη
■ Εκδόσεις «Πατάκι»
■ Σελίδες: 448
■ Τιμή: 19,50 ευρώ

πολυχρησιμοποιημένο και φθαρμένο, το οποίο ο Χίτλερ απέκτησε όταν ήταν 26 ετών, δεκαένια στα χαρακώματα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Είναι ένα δερματόδετο λεύκωμα, με τίτλο «Βερολίνο», μια αρχιτεκτονική ιστορία της πόλης του περίφημου κριτικού τέχνης Μαξ Οσμπορν, ο οποίος ως Εβραίος συμπεριλήφθηκε αργότερα στον κατάλογο των απαγορευμένων συγγραφέων και μετανάστευσε στην Αμερική. Όπως ακριβώς ο Χίτλερ ήθελε τη Γερμανία «απαλλαγμένη από ξένα στοιχεία», έτσι και ο Οσμπορν τασσόταν κατά των επιρροών από αλλογενείς αρχιτεκτονικές τεχνολογίες του 19ου αιώνα, που μάστιζαν απάντη τη «Σπάρτη πάνω στον ποταμό Σπρέε» με «οργιώδη, ανεπίσημη κακογουστιά». Ο δικτάτορας μισούσε τη μοντέρνα τέχνη. Στο περιθώριο ενός άλλου βιβλίου έγραφε ειρωνικά: «Η μοντέρνα τέχνη θα φέρει την επανάσταση στον κόσμο; Σιγά!»

Είχε στη βιβλιοθήκη του τα άπαντα του Σαίξπηρ, τον οποίο θεωρούσε ανώτερο του Γκαίτε και του Σίλερ. Φαίνεται πως είχε ρουφίξει σαν σφουγγάρι τον «Αμλετ». Το «να ζει κανείς ή να μη ζει» ήταν αγαπημένη του φράση, καθώς και το «Τι ναι για μένα η Εκάβη» (παράφραση του «Τι ναι γι' αυτόν η Εκάβη»). Αγαπούσε τον «Ιούλιο Καίσαρα», αφού έβλεπε σ' αυτόν τον εαυτό του. Ήταν εμβριθής μελετητής των Αγίων Γραφών, ενώ διέθετε πολλά αντισημπτικά βιβλία. Ανάμεσά τους την αντισημπτική μπροσούρα του Χένρι Φορντ «Ο διεθνής Εβραίος: Το κυρίαρχο πρόβλημα στον κόσμο», αλλά κι ένα εγχειρίδιο για τα δηλητηριώδη αέρια. Επίσης, ένα ιστορικό της οβαστικής του 1921 και μια μονογραφία των προφητειών

του Νουστράδαμου. Δικαίως ο Ράιμπακ καταφεύγει στον Γερμανοεβραίο Βάλτερ Μπένγκιαμιν (κυνηγημένο από τους ναζί), ο οποίος θεωρούσε ότι μια ιδιωτική βιβλιοθήκη λειτουργεί ως μόνιμος και αξιόπιστος μάρτυρας για τον χαρακτήρα του συλλέκτη.

Ο Ράιμπακ έκπνε με τη μελέτη του, συναρπαστική πράγματι, που διαβάζεται με αμείωτο ενδιαφέρον, με μια μορφή βιογραφίας. Φωτίζει το πορτρέτο του Χίτλερ μέσα από τη σχέση του με τα βιβλία και σε συνδυασμό με τα γεγονότα και τα πρόσωπα.

ΣΕΛΙΔΟΔΕΙΚΤΗΣ

«Η ίδια η βιβλιοθήκη, στο σύνολό της, είναι ενδιαφέρουσα μόνο επειδή είναι η βιβλιοθήκη ενός «μεγάλου» πολιτικού άνδρα, κατά τα άλλα είναι εξαιρετικά αναρή (...) Αυτή η βιβλιοθήκη δεν αντανάκλασε καμία περίπτωση το επίπεδο της γερμανικής πνευματικής ζωής ή τη βιβλιοφιλική κουλτούρα των πεπαιδευμένων Γερμανών. Δεν υπάρχει ούτε ένα πεδίο γνώσης που να εκπροσωπείται σύστηματικά, ούτε καν τα αγαπημένα του κόμπι, όπως η αρχιτεκτονική και η ζωγραφική, παρότι ήταν «πραγματικά αποφασισμένοι να γίνει κάποτε ονομαστός αρχιτέκτονας». Η βιβλιοθήκη του Χίτλερ είναι η βιβλιοθήκη ενός ανθρώπου που δεν επιζητούσε ποτέ να αποκτήσει εκτενείς γνώσεις και παιδεία σε κάποιο συγκεκριμένο πεδίο». (σελ. 399)